

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION SKILLS USING SCAFFOLDING TECHNIQUE
FOR MATHAYOMSUKSA 4 STUDENTS

พัศตร์ไพไล พิมพันธ์* กชกร ธิปัตดี และ สิริสุดา ทองเฉลิม

Pakpilai Pimphan*, Goachagorn Thipatdee and Sirisuda Thongchaleram

สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
อุบลราชธานี 37000

Program in Curriculum and Instructional Development, Faculty of Education,
Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani 34000, Thailand

*Corresponding Author: E-mail: Phakpilaiphim@gmail.com

รับบทความ 15 ตุลาคม 2567 แก้ไขบทความ 10 มกราคม 2568 ตอบรับบทความ 21 มกราคม 2568 เผยแพร่บทความ มกราคม 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอำนาจเจริญพิทยาคม จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 12 ชุด แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 40 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/83.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ เกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 75.75 ซึ่งอยู่ในระดับสูง และ 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67 และ S.D. = 0.58)

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to develop learning activity packages for English reading comprehension using scaffolding technique for Mathayomsuksa 4 students with the required efficiency of 80/80; 2) to examine and compare English reading comprehension skills before and after using scaffolding technique for Mathayomsuksa 4 students; and 3) to investigate the satisfaction of the students with English reading comprehension activities using scaffolding technique for Mathayomsuksa 4 students. The

sample was 30 Mathayomsuksa 4 students at Amnatcharoenpittayakom School in the first semester of 2024, selected by cluster sampling. The research instruments were 12 reading activity packages, a 40-item test assessing English reading comprehension skills, and a 20-item survey measuring student satisfaction with the developed learning management. The statistics were mean, percentage, standard deviation, the effectiveness index, and the t-test for Dependent Samples.

The research findings were as follows: 1) The package efficiency values were 83.00/83.92, which exceeded the established criteria of 80/80; 2) The English reading comprehension skills of Mathayomsuksa 4 students were higher than those before the intervention at the .01 level of significance, with an increase of 75.75 at a higher level. and 3) The satisfaction of Mathayomsuksa 4 students with the developed learning management was overall at the highest level. ($\bar{x}$ = 4.67 และ S.D. = 0.58)

Keywords: English Reading Comprehension, Scaffolding Technique, Learning Activity Packages

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูล รวมถึงทำให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ฉบับปรับปรุงล่าสุด ในหมวดที่ 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตราที่ 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และในมาตราที่ 24 ได้กล่าวถึงการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการศึกษาโดยจัดเนื้อหาบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกกระบวนการคิด รวมถึงการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง นอกจากนี้ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ของผู้เรียน และการเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาผ่านความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 6-7) อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 221)

ภาษาเป็นตัวช่วยให้การเชื่อมโยงระหว่างความคิด ความรู้สึก หรือสิ่งต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันมีหลากหลายภาษาได้ถูกใช้ในการสื่อสาร ซึ่งบางประเทศได้ใช้มากกว่า 2 ภาษาในการสื่อสาร และภาษาที่เป็นที่รู้จัก และถูกใช้มากที่สุด คือภาษาอังกฤษ (Putra, 2020, p. 1) ดังนั้น ประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ สิ่งที่จะจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ คือการมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เนื่องจากในสังคมมีการเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว การติดตามความรู้ เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในโลกปัจจุบันล้วนอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญ การอ่านเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้อ่านที่มีทักษะในการอ่านที่ดีจะช่วยให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นและมีพัฒนาการที่สูงกว่าในการเรียนวิชาต่าง ๆ (Eskey, 1979, pp. 210-215) ดังนั้น การรู้และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้องจึงจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย การที่ผู้เรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้ผู้เรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2542, หน้า 174)

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยของนักวิชาการหลายท่านเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านได้พบปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน คือ ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยนักเรียนไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างเพียงพอที่จะตอบคำถามและถ่ายทอดต่อได้ และสาเหตุสามารถเกิดจากหลายปัจจัยร่วมกัน ดังเช่น พฤติกรรมและทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน พื้นฐานทางภาษาไม่เพียงพอ และการขาดกลวิธีการอ่าน (สังคร วิสัยศักดิ์, 2559, หน้า 10) และอีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนขาดทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพเพื่อรับข้อมูลและการคิดวิเคราะห์ที่ต่อยอดซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษที่ พบว่า เด็กไทยยังขาดความสามารถและทักษะการอ่านเพื่อความ

เข้าใจ เพราะชาววิธีและเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมเช่นกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านภาษาที่สองนั้นนอกจากจะเป็นเพราะผู้อ่านมีความรู้ความสามารถในภาษาที่สองอยู่ในวงจำกัดแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งสามารถแก้ไขได้โดยการที่ผู้สอนปูพื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้แก่ผู้เรียนก่อนการอ่านและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้โครงสร้างต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในภาษาที่สองให้มากขึ้น (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, หน้า 165) นอกจากการที่ผู้เรียนขาดเทคนิคการอ่านที่เหมาะสมและขาดพื้นความรู้เดิมแล้ว ผู้เรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรมและยังประสบปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์และคำศัพท์อีกด้วย (Grabe, 2004, p. 44) ในอีกปัญหาหนึ่งด้านครูสอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนไม่ได้มุ่งเน้นไปที่กระบวนการหรือวิธีการอ่าน และจะมุ่งเน้นไปที่การแปลภาษาและข้อมูลที่เป็นความจริงที่อยู่ในบทความนั้น ๆ (สมาลี ชินกุล, 2548, หน้า 45)

ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียนผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติด้านภาษาไม่ได้รับการพัฒนาตามระดับความสามารถหรือช่วงวัยอย่างเต็มศักยภาพ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับพื้นฐานของผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีรอยต่อพัฒนาการ ความสามารถที่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ในระดับการเรียนรู้อย่างอิสระนั้นจะเกิดเป็นทักษะต่าง ๆ ที่อยู่ขอบรอยต่อซึ่งสามารถเพิ่มศักยภาพให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นโดยการช่วยเหลือภายในพื้นที่รอยต่อพัฒนาการนั้น การจัดการเรียนรู้ภาษอังกฤษนั้นจะต้องเป็นการสอนให้เกิดการพัฒนา ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือในการทำกิจกรรมบางช่วง และคอยห่างออกมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเอง (Bodrova, 1998, pp. 1–8) เป็นไปตามการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ และเป็นหนึ่งในกระบวนการสอนอ่านที่ได้รับการยอมรับว่ามีประสิทธิภาพที่สุด ขั้นตอนหลัก ๆ อยู่ 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน และขั้นนำไปใช้ในขั้นวางแผนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์การอ่านเพื่อสร้างกิจกรรมการอ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่านในขั้นการนำไปใช้ เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน (Graves & Bonnei, 1996, p. 15)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน ได้แก่ ผู้เรียน การเลือกสรรบทอ่าน และจุดประสงค์การอ่าน และขั้นที่ 2 ขั้นการนำไปใช้ ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังอ่าน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การอ่านข้อความ ชั่ว ประกาศ บทร้อยกรอง และบทละครสั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงตามตัวอักษร และเข้าใจข้อเท็จจริงในเนื้อหาของข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้น โดยมีเชื่อมโยงระหว่างความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับเรื่องที่อ่าน อันนำไปสู่การจดจำ การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ความ และการประเมินคุณค่าจากการอ่านเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การประสบความสำเร็จในจุดมุ่งหมายของการอ่านที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งทักษะนี้สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการสอนที่วางแผนอย่างเป็นขั้นตอน และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ยึดหยุ่นโดยขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์ในการอ่าน โดยมีองค์ประกอบของขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน โดยในการสอนแต่ละขั้นประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ที่เกิดจากการกระทำของบุคคล เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถประเมินหรือวัดประมาณการได้จากการทดสอบ หรือการสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ในการวิจัยนี้คือ การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน และคะแนนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยครอบคลุม องค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสหวิทยาเขตมิ่งมงคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 223) ได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ให้นักเรียนมีคุณภาพเมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามที่ได้กำหนดไว้ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ อีกทั้งสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเหมาะสม นักเรียนเข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านจากบทความประเภทต่าง ๆ

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

กริวัณน์ ต้นสนธิ (2550, หน้า 8) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่า เป็นการสร้างความหมายจากภาษาเขียนโดยมีการเชื่อมโยงเนื้อหาเรื่องที่อ่านกับพื้นความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งมีลักษณะเป็นกระบวนการเชิงปฏิสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิมกับความรู้จากภาษาเขียน ความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นอาจคล้ายคลึงกับความหมายในความคิดของผู้เขียน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมสร้างความหมายแตกต่างกัน และในการอ่านนอกจากจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านแล้วยังต้องมีปฏิสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากบทอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในบทอ่านนั้น ๆ ด้วย

Grabe (2013, p. 5) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่าเป็นความสามารถที่ซับซ้อนในการเข้าใจข้อมูลในเนื้อหา หรือความสามารถในการตีความเนื้อหาอย่างเหมาะสม

2.2 ทฤษฎีและแนวทางการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1) ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory)

Brown (1984, pp. 353–394) กล่าวว่า ได้เสนอกลยุทธ์การอ่านแบบอภิปัญญาเกี่ยวกับความเข้าใจที่สามารถระบุว่าคุณค่าหนึ่ง ๆ ตระหนักอยู่ในระดับความเข้าใจของตนเองมากน้อยเพียงใด โดยได้ระบุ ไว้ 3 กลยุทธ์ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไป (Declarative Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับความรู้ส่วนบุคคลในฐานะที่เป็นผู้เรียนรู้ และเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของบุคคลนั้น

2. ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอน (Procedural Knowledge) ซึ่งหมายถึงการตระหนักรู้วิธีในการที่จะกระทำสิ่งหนึ่ง โดยบุคคลนั้นจะต้องมีระดับความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนที่มากพอและสามารถใช้ทักษะได้โดยทันที ซึ่งการช่วยเหลือผู้เรียนที่มีอายุน้อยให้มีความรู้ในด้านนี้จะช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของบุคคลนั้น

3. ความรู้เชิงเงื่อนไข (Conditional Knowledge) เป็นการตระหนักรู้ว่าเมื่อไหร่ และทำไมต้องใช้การประยุกต์ความเข้าใจที่แตกต่างกัน

2) ทฤษฎีพื้นความรู้เดิม (Schema Theory)

Blum (1996, pp. 171–183) กล่าวว่า โครงสร้างประสบการณ์เดิมจะไม่มีการจบสิ้น แต่จะมีไว้เพื่อสะสมข้อมูลใหม่ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีโครงสร้างเป็นแนวคิดของการเพิ่มพูนโครงสร้างลงไปในกระบวนการที่เรียกว่า การเติมช่องว่างในโครงสร้างประสบการณ์เดิมจะมีช่องว่างอยู่ และช่องว่างนี้จะถูกเติมเต็มด้วยประสบการณ์ส่วนตัว และสิ่งที่ได้มาจากการอ่านเมื่อช่องว่างมีความสมบูรณ์ความเข้าใจก็จะเกิดขึ้น บางครั้งต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเดิมที่มีอยู่ให้สามารถเข้ากับข้อมูลใหม่ด้วย เพื่อที่จะได้เกิดประโยชน์ในการตีความ และทำให้เกิดโครงสร้างความรู้ใหม่ขึ้นจากทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิมนี้ จะทำให้ครูผู้สอนมีแนวทางในการสอนอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น ครูจะต้องเข้ามามีบทบาทในการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนให้เกิดขึ้น และเหมาะสมกับสิ่งที่อ่าน หรือครูควรสร้างภูมิหลังที่จำเป็นให้นักเรียนก่อนที่จะสั่งให้นักเรียนอ่านหรือควรให้มีการอภิปรายร่วมกัน เป็นการกระตุ้นประสบการณ์เดิมเพื่อให้นักเรียนมีข้อมูลเล็กน้อยก่อนที่จะได้อ่านข้อมูลใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนสร้างโครงสร้างความรู้ใหม่ขึ้นมาได้

3. การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์

ทิตนา แคมมณี (2560, หน้า 125–126) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้คอนสตรัคติวิสต์ ไปใช้ในการเรียนการสอนไว้หลายประการ ดังนี้

1. ผลของการเรียนรู้มุ่งเน้นไปที่กระบวนการสร้างความรู้และการตระหนักรู้ในกระบวนการนั้น จะต้องมาจากการปฏิบัติงานจริง ครูต้องเป็นตัวอย่างและฝึกฝนกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเห็น

2. เป้าหมายของการสอนจะเปลี่ยนจากการถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้รับสาระความรู้ที่แน่นอนตายตัวไปสู่การสาธิตกระบวนการแปลและสร้างความหมายที่หลากหลาย

3. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มตัว กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อวัสดุอุปกรณ์สิ่งของต่าง ๆ ลองผิดลองถูกกับสิ่งนั้นจนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจขึ้น

4. ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศทางสังคมจริยธรรม

5. ในการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

6. บทบาทการสอนของครูเปลี่ยน ไปเป็นผู้ให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการเรียนรู้

7. การประเมินผลการเรียนการสอน ต้องเป็นไปตามสภาพจริงและหลายหลายวิธียืดหยุ่นไปตามลักษณะความสนใจ และสร้างความหมายที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

3.2 พื้นที่ย่อยต่อพัฒนาการ

Vygotsky (1978, pp. 31–37) กล่าวว่า พื้นที่ย่อยต่อพัฒนาการนี้ว่าพื้นที่รอยต่อพัฒนาการคือ ระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริง ซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลกับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า

3.3 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้

Gibbons (2002, p. 159) ได้กล่าวว่า “การเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)” ได้แนวคิดจากไวโกตสกี ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้ชำนาญกว่าหรือครูให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลหรือความร่วมมือเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กการให้ “ตัวช่วย” เป็นการลดความซับซ้อนของปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนหรือเด็กแก้ปัญหาของตนเองได้ในที่สุด และได้เสนอวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จไว้ 6 ประการ ได้แก่ สร้างความสนใจกับผู้เรียน จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน กำหนด

เป้าหมายในการเรียนรู้ กำหนดลักษณะที่สำคัญของเนื้อหาที่เรียน ควบคุมไม่ให้เกิดภาวะคับข้องใจ และกำหนดรูปแบบหรือแนวทางในการแก้ปัญหา

3.4 การสอนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

Graves & Fitzgerald (2003, pp. 68–71) ได้นำเสนอกิจกรรมที่ใช้ในการสอนในชั้นการนำไปใช้ ทั้ง 3 กิจกรรม ดังนี้

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading activities) ประกอบด้วย 10 กิจกรรมย่อย เป็นกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการอ่านบทอ่านที่ได้เลือกไว้ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน รวมถึงเป็นการระลึกความรู้ภูมิหลังของผู้เรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับการอ่านมากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมแนะนำ ได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ โดยอาจจะเป็นการใช้วิธีทัศนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน การกระตุ้นหรือการสร้างความรู้ภูมิหลัง (Background Knowledge) ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนนึกถึงความรู้เก่าของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ง่ายมากขึ้น การจัดเตรียมเนื้อหาความรู้ที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน การเชื่อมโยงเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านเข้าสู่การดำรงชีวิตของผู้เรียน เป็นการสร้างบริบทสมมติให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ของเรื่องที่จะอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและเข้าถึงเรื่องที่จะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสอนคำศัพท์ก่อนการอ่าน โดยการสอนคำศัพท์ต่าง ๆ ที่มีในบทอ่านที่ผู้เรียนจะอ่านเป็นการสอนการออกเสียงคำศัพท์ ความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการใช้ความรู้ในการอ่านบทอ่าน และการสอนคำศัพท์ก่อนการอ่านเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านให้กับผู้เรียนเป็นอย่างดี รวมถึงผู้เรียนคาดเดาบริบทของบทอ่านล่วงหน้าได้ การสอนมโนคติก่อนการอ่าน เป็นการสร้างมโนคติให้กับผู้เรียนทำให้เข้าใจบริบทเบื้องต้นก่อนจะอ่าน การตั้งคำถามก่อนการอ่าน โดยเป็นการสร้างมโนทัศน์หรือการคาดเดาทิศทางเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านก่อนการอ่าน ทำให้ผู้เรียนไปถึงเป้าหมายของการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการคาดเดาทิศทางของการอ่าน การใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการสนทนาในสังคม เพื่อใช้เป็นแหล่งการเรียนรู้ การแนะนำกลวิธีในการอ่าน ซึ่งมีหลากหลายกลยุทธ์ใช้การคาดเดาความหมายจากบริบท การหาหัวข้อสำคัญของเรื่อง การหาใจความสำคัญ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อมูล การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหารายละเอียด เป็นต้น

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (During-Reading activities) ประกอบด้วย 5 ประเภทกิจกรรมการอ่าน เป็นทั้งกิจกรรมที่ผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเองและผู้สอนช่วยเหลือผู้เรียนขณะที่พวกเขากำลังอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมแนะนำ ได้แก่ การใส่ใจเพื่อจับใจความสำคัญ โดยให้ผู้เรียนนั้นได้อ่านบทความและทำความเข้าใจด้วยตนเองก่อนเบื้องต้น หลังจากนั้นจึงอ่านออกเสียงให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามและตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการอ่านในใจเอง อ่านให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้รูปแบบการอ่านตามคำแนะนำ เป็นการอ่านบทอ่านพร้อมทั้งการทำกิจกรรมระหว่างที่อ่านตามรูปแบบที่กำหนดทำให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านที่ชัดเจน เป็นต้น

3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading activities) ประกอบด้วย 8 ประเภท กิจกรรมการอ่าน เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สังเคราะห์ และจัดระบบข้อมูลที่พวกเขาได้จากการอ่านบทอ่าน เข้าใจ และระลึกถึงข้อมูลรายละเอียดที่สำคัญในบทอ่านนั้น ๆ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินค่าข้อมูลและแนวความคิดของผู้เขียน และได้ทำการสะท้อนผล เปรียบเทียบข้อมูลและแนวความคิดต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านบทอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมแนะนำ ได้แก่ การตั้งคำถามต่อบทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่าน การอภิปรายเกี่ยวกับบทอ่านโดยอาจจะเป็นการอภิปรายแบบรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อย การสร้างความเชื่อมโยงซึ่งอาจจะทำได้โดยการเขียนสรุป การแสดงละคร การเขียนแผนผังหรือการวาดภาพ หรืออาจจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้การพูด การประยุกต์ใช้โดยเป็นการปรับใช้ร่วมกับเนื้อหาของรายวิชาอื่น ๆ เช่น การสืบค้นเกี่ยวกับดวงดาวในรายวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 ความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542, หน้า 91) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือ สื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นชุดของสื่อประสม ที่ได้จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ สามารถช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอนอีกด้วย

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, หน้า 27) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบและจัดอย่างมีระบบ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์ โดยกิจกรรมดังกล่าวได้รับการรวบรวมไว้เป็นระเบียบในกลุ่มเพื่อเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาจากประสบการณ์ทั้งหมด

4.2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2543, หน้า 68-74) ได้สรุปการหาค่าประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ (E_1/E_2) ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ โดยมีการเก็บข้อมูลของการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนโดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียน หรือคะแนนจากกิจกรรมกลุ่มไม่ใช่คะแนนแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังสิ้นสุดการทดลอง

เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนนิยมตั้งเป็นตัวเลข 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีทางการเรียนการสอน มาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลข ตัวแรกและตัวหลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขใกล้ 100 มากเท่าใดยิ่งถือว่าประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. การวัดความพึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุครโรจน์ (2532, หน้า 138-140) ได้กล่าวว่าการวัดความพึงพอใจแบ่งแบบการวัดตามลักษณะข้อความที่ถามออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1) แบบสำรวจปรนัย เป็นแบบที่มีคำถามและคำตอบให้เลือกตอบที่ โดยที่ผู้ตอบตอบตามที่ตนเองมีความคิดเห็นและมีความรู้สึก เป็นข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ด้วยเชิงปริมาณ

2) แบบสำรวจเชิงพรรณนา เป็นแบบสอบถามที่ผู้ตอบตอบด้วยคำพูดและข้อเขียนของตนเอง เป็นแบบสัมภาษณ์หรือคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบโดยอิสระ เป็นข้อมูลที่ได้เป็นเชิงคุณภาพ

โกวิทย์ โชติพิณิจ (2561, หน้า 56) ได้ระบุแนวทางการวัดความพึงพอใจไว้ 3 วิธี ดังนี้

1) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถาม เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ

2) การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดี จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3) การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ และกิจกรรมหลังการอ่าน ประกอบด้วย 12 ชุดกิจกรรม โดยมีเนื้อหาการอ่าน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Space
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Natura; wonders
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Good green news
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Wild sport

ตัวแปรตาม

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. ใจความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียวโดยวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest–Posttest Design) ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสหวิทยาเขตมิ่งมงคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 956 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอำนาจเจริญพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ31201) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมละ 1 ชั่วโมง จัดรูปแบบของชุดกิจกรรมให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ และกิจกรรมหลังการอ่าน โดยได้รับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เมื่อประเมินค่าเฉลี่ยแล้วมีค่าเท่ากับ 4.85 เมื่อนำไปเทียบเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ตาม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 122) พบว่า มีคุณภาพและเหมาะสมมากที่สุด จากนั้นนำชุดกิจกรรมและแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อการปรับปรุงและใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เป็นลำดับต่อไป

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อน และหลังการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เมื่อนำผลที่ได้วิเคราะห์ค่า IOC (เยาวดี วิบูลย์ศรี, 2556, หน้า 28) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จากนั้นนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อวิเคราะห์หาความยาก (p) มีค่าเท่ากับ 0.55 และอำนาจจำแนก (r) มีค่าเท่ากับ 0.59 โดยใช้เทคนิค 27% โดยการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยใช้ตารางของ จุง เทห์ ฟาน (Fan, 1952, pp. 6–32) และหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540, หน้า 195) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 ข้อ โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำค่าเฉลี่ยของคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบถามแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC

วิธีรวบรวมข้อมูล

การทดลองดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ใช้เวลา 14 ชั่วโมง ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 ชุด กิจกรรม การเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชุดละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวม 2 ชั่วโมง ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ มีกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนการเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
3. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
4. ดำเนินการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
5. นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดลองทั้งหมดมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS Program for Windows

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผล และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent sample)

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	60	30	49.80	2.06	83.00
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	40	30	33.57	1.99	83.92

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.00 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ เกณฑ์ 80/80 ซึ่งประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ประกอบด้วยคะแนนของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 ชุด ชุดละ 5 คะแนน ดังนั้นคะแนนรวมของประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 60 คะแนน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) มาจากการทดสอบหลังเรียนคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.57 คิดเป็นร้อยละ 83.92

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ΣD	ΣD^2	t	Sig. (2-tailed)
คะแนนหลังการทดลอง	30	33.57	1.99	603	12601	27.041*	.000**
คะแนนก่อนการทดลอง	30	13.47	3.74				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนที่ได้รับการทดลอง ทั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เท่ากับ 0.7575 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7575 หรือเป็นร้อยละ 75.75 ซึ่งอยู่ในระดับสูง สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน	4.71	0.59	ระดับมากที่สุด
ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา	4.63	0.56	ระดับมากที่สุด
ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.64	0.60	ระดับมากที่สุด
ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล	4.69	0.56	ระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.67	0.58	ระดับมากที่สุด

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 หากพิจารณาแต่ละด้านแล้ว ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. กระบวนการจัดกิจกรรมโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.00 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 83.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ เกณฑ์ 80/80 เนื่องจากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านเสริมต่อประสบการณ์การอ่านที่ Graves & Fitzgerald (2003, pp. 68–71) ได้นำเสนอ ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน เพื่อเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการอ่านทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเรื่องที่จะอ่านพร้อมทั้งเป็นการระลึกความรู้ภูมิหลังของผู้เรียนเกี่ยวกับบทอ่าน กิจกรรมระหว่างบทอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่ผู้เรียนลงมือทำด้วยตนเองในขณะที่ผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนที่กำลังทำการอ่านบทอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สังเคราะห์ และจัดระบบข้อมูลที่อ่านจากบทอ่าน โดยผู้วิจัยได้

พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงรูปแบบการเสริมต่อการเรียนรู้ตามที่ Clark & Graves (2005, p. 572) ได้นำเสนอไว้ 3 รูปแบบ ได้แก่ การเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยวาจา เป็นการที่ผู้สอนใช้คำพูดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดมีการตอบสนองระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนรวมถึงการชี้แนะเพื่อให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้สำเร็จการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เนื้อหา เป็นการสอนที่อาจจะใช้การตั้งคำถามหรือใช้การช่วยเหลือจากผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น โดยการนำแนวทางการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านซึ่งรูปแบบการเสริมตอนนี้ขึ้นอยู่กับผู้เรียน ข้อความที่คัดเลือกมาให้อ่าน และเป้าหมายในการอ่านของผู้เรียน โดยถูกแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Planning) ซึ่งต้องมีการพิจารณาปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ผู้เรียน บทอ่าน และจุดประสงค์การอ่าน นำไปสู่ขั้นการนำไปใช้ (Implementation) เพื่อพิจารณาการสร้างกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่านเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในการอ่าน และการเสริมต่อการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนสำหรับการสอนยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนกลวิธีการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้พร้อมในการอ่านบทอ่านที่จะอ่าน หรือบทอ่านที่ได้เลือกไว้ รวมไปถึงการเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน มากไปกว่านั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดนั้น ได้ให้ความสำคัญกับเงื่อนไขการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivist Theory) ซึ่ง วัฒนาพร ระจิบทุกษ์ (2542, หน้า 23) สรุปไว้ 2 ประเด็น คือ การเรียนรู้เป็นกระบวนการลงมือกระทำ (Active Process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล และความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิมมาสร้างความหมายในการเรียนรู้ของตนเอง ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละคน และ Vygotsky (1978, p. 90) กล่าวว่า ความรู้สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผู้เรียนได้ร่วมกันรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกับผู้สอน คือ เด็กทำในสิ่งที่ตนเองทำได้ และผู้สอนทำส่วนที่ยากนำไปสู่ความสำเร็จของการอ่าน มากไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดที่ Graves & Graves (2003, p. 96) นำเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ และประสบผลสำเร็จในการอ่าน ผ่านการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Student Engagement) โดยความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนจะต้องพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง การอ่านเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าเป็นกิจกรรมที่อยู่ภายใต้การควบคุมและสามารถพัฒนาได้โดยตัวผู้เรียน

2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของผู้เรียนตามแนวคิดของ Vygotsky (1978, p. 90) ที่กล่าวว่าพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development หรือ ZPD) เป็นระยะทางระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริงซึ่งกำหนดโดยลักษณะการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคลกับระดับของศักยภาพแห่งพัฒนาการที่กำหนด โดยผ่านการแก้ปัญหาภายใต้คำแนะนำของผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือช่วยเหลือกับเพื่อนที่มีความสามารถเหนือกว่า และยังเน้นย้ำว่าถ้าผู้เรียนอยู่ต่ำกว่า ZPD จำเป็นที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือในการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และเชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้โดยผ่านทางปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้อื่น ได้แก่ เด็กกับผู้ใหญ่ พ่อแม่ ครู และเพื่อน ในขณะที่เด็กอยู่ในบริบทของสังคมและวัฒนธรรมในทุกชั้นเรียน กลยุทธ์ทางเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ Social Constructivism ของไวโกตสกีอาจจะไม่จำเป็นต้องจัดกิจกรรมที่เหมือนกันทุกอย่างก็ได้ กิจกรรมและรูปแบบอาจเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม ทั้งนี้การจัดกิจกรรมและชุดกิจกรรมยังถูกสร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ตามที่ Graves & Fitzgerald (2003, p. 69) กล่าวไว้คือ การเสริมต่อการเรียนรู้มีลักษณะเฉพาะที่เป็นโครงสร้างการสนับสนุนชั่วคราวที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเป็นพิเศษเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้หรือทำงานได้สำเร็จและผู้เรียนไม่สามารถทำงานหรือเรียนรู้ได้สำเร็จหากไม่ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ และผู้สอนต้องค่อย ๆ ถอยออกจากการเสริมต่อการเรียนรู้ลงหรือการช่วยเหลือผู้เรียนและถ่ายโอนความรับผิดชอบจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนผ่านการจัดกิจกรรมที่มุ่งสร้างความสนใจกับผู้เรียน กิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอแนะที่ Wood, Bruner & Ross (1976, p. 93) ได้ให้ไว้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเสริมต่อการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ นั้นได้จัดขึ้นตามกิจกรรมที่ Graves & Graves (2003, pp. 101–112) ได้นำเสนอกรอบโครงสร้างการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน ไว้ 3 ขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน พร้อมทั้งแก้ไขปัญหาและเรียนรู้ในสิ่งที่ผู้เรียนยากที่จะบรรลุได้ ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้ในการจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น

ได้เลือกใช้กิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และมีการปรับเปลี่ยนมีความยืดหยุ่นในการจัดกิจกรรม ดังที่ Graves & Graves (2003, p. 101) กล่าวว่า ประเด็นสำคัญที่ควรตระหนักเกี่ยวกับกรอบโครงสร้างการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่าน นั้น และองค์ประกอบของกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมที่ได้นำเสนอไปเป็นเพียงแค่ทางเลือกให้ผู้สอนเลือกใช้ตามความเหมาะสม ในการสร้างการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านครั้งหนึ่ง ๆ นั้น กิจกรรมที่ได้นำเสนอไว้ในแต่ละช่วงของกิจกรรมการอ่านนั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 หากพิจารณารายด้าน แสดงให้เห็นว่าด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 รองลงมา ได้แก่ ด้านที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ด้านที่ 3 ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และ ด้านที่ 2 ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ตามลำดับ จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจสามารถอภิปรายได้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านผู้สอน ผู้วิจัยมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้รับสนับสนุนจากข้อเสนอแนะสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านที่ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2549, หน้า 42-43) ได้กล่าวไว้ คือ ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ในแต่ละครั้งที่จัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นผู้สอนมีการตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน เมื่อความรู้ความสามารถของผู้เรียนมีเพิ่มมากขึ้น ผู้สอนจะต้องค่อยๆ ลดการให้ความช่วยเหลือลงทีละน้อย และผู้สอนต้องดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนให้ตั้งใจทำงานที่มอบหมาย ในการเรียนรู้แม้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ว่าจะเรียนรู้ไปในทิศทางไหนหรือมีสิ่งใดที่จะต้องเรียนรู้บ้าง แต่ผู้เรียนไม่สามารถที่จะออกนอกกลุ่มนอกทางได้ เพราะจะต้องทำงานที่ได้กำหนดไว้แล้วให้สำเร็จตามเป้าหมายของการอ่านที่ตั้งไว้

องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ โดยใช้ขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ขั้นตอน ได้แก่ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ และกิจกรรมหลังอ่าน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนการสอนอ่านนั้นประกอบด้วยกิจกรรมย่อยที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ผู้สอนสามารถเลือกกิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นตอนการสอนอ่านโดยไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นตอน มาปรับประยุกต์ใช้เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

สรุป

จากผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เท่ากับ 0.7575 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7575 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.75 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/83.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ เกณฑ์ 80/80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.67 และ S.D. = 0.58) เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการเสริมต่อการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้นตอน ให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทอ่าน มีกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน รวมถึงการส่งเสริมการระลึกภูมิหลังของผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน และที่สำคัญมากที่สุดคือการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ให้กับผู้เรียนก่อนทำการอ่าน เนื่องจากผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศการเรียนรู้เรื่องคำศัพท์เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ในขั้นกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้ ผู้สอนยังทำหน้าที่เป็นผู้ที่คอยอำนวยความสะดวกแนะนำเทคนิคการอ่านให้กับผู้เรียน ทำให้การอ่านเพื่อความเข้าใจบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ง่ายมากขึ้น และในขั้นกิจกรรมหลังการอ่านนั้นผู้เรียนได้มีโอกาสในการทบทวน และสรุปเรื่องที่ตนเองอ่านว่ามีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางและประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาวิจัยตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้กิจกรรมย่อยต่าง ๆ ได้อย่างยืดหยุ่นเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และเวลาของการจัดกิจกรรม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องสอนทุกกิจกรรมในขั้นตอนเดียวหรือไม่จำเป็นต้องสอนทุกกิจกรรม

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้สอนควรใช้บทอ่านที่ไม่ยาวมากจนเกินไป เรียงลำดับความยากของบทความจากง่ายไปหายาก ควรเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน และเลือกใช้คำศัพท์ในบทอ่านมีความเหมาะสมกับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยการใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้กับทักษะภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับทักษะการอ่าน เช่น การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการพูด และการอ่านโดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาการใช้เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษประเภทอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านเพื่อการประเมินค่า ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างสร้างสรรค์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสมทรวงศ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- โกวิทย์ โชติพิณิจ. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การสอนอ่านแบบ MIA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ถิรวัฒน์ ตันทนีส. (2550). กระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษกับทฤษฎีความรู้เดิม. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 29(1), 120–134.
- ทิตนา แหมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. (2549). *การใช้แนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของวิกิเอดส์ เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ป.ด. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2532). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2556). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วัฒนาพร ระจิบท์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เลิฟแลนด์เลิฟเพรส.
- _____. (2545). *เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สังคร วิลัยศักดิ์. (2559). ระดับการส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแก่นักเรียนของโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร*, 4(2), 1–10.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2552). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี ชีโนกุล. (2548). *มิติเพื่อพัฒนาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Baker, L., & Brown, A. L. (1984). *Metacognitive Skills and Reading*. New York: Longman.
- Blum, R. (1996). The Enriched proteins in pancreatic microsomal membranes are members of a protein Family involved in vesicular trafficking. *Bio Chem*, 271(29), 171–183.
- Bodrova, E. (1998). Scaffolding Emergent Writing in The Zone of Proximal Development. *Literacy, Teaching And Learning*, 3(2), 1–18.
- Clark, K. F., & Graves, M. F. (2005). Scaffolding Students' comprehension of text: classroom teachers looking to improve students' comprehension should consider three general types of scaffolding. *The Reading Teacher*, 58(6), 570–580.
- Eskey, D. (1970). Teachers of English to Speakers of Other Languages. *A New Technique for the Teaching of Reading to Advanced Students*, 4(4), 315–321.
- Fan, Chung-The. (1952). *Item Analysis Table*. New Jersey: Educational Services.
- Gibbons, P. (2002). *Scaffolding Language, Scaffolding Learning*. NH: Heinmann.
- Grabe, W. (2004). Research on Teaching Reading. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24(42), 44–69.
- Graves, M. F., & Bonnei, B. (1996). Scaffolding Reading Experiences for Inclusive Classes. *Education Leadership*, 52(5), 14–16.
- Graves, M. F., & Fitzgerald, J. (2003). Reading Supports for All. *Educational Leadership*, 62(4), 68–71.
- Graves, M. F., & Graves, B. B. (2003). *Scaffolding Reading Experiences: Design for Students Success*. (2nd ed.) Massachusetts: Christopher-Gordon.
- Putra, E. (2020). The Importance of Learning English Nowadays. *Indonesia. Article*, 6(2), 1–7.
- Vygotsky, L. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Process*. (2nd ed). Cambridge MA: Harvard University Press.
- Wood, D., Bruner, J. & Ross, G. (1976). The Role of Tutoring in Problem Solving. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 17(2), 89–100.